

opgaven med at være vagthund for ligebehandlingen kommer til at finde sted i centeret for menneskerettigheder under den nye institution. Det må da være en stor lettelse for hr. Lars Kramer Mikkelsen.

Så skal jeg gå videre og nævne andre ting, som har været på tale her. Der er jeg f.eks. enig med hr. Jann Sjursen og hr. Søren Søndergaard i monitoreringsopgaven, altså overvågningsopgavens betydning. Jeg var medlem af Europarådet, dengang Østblokken brød op og de begyndte at kunne blive medlemmer, og det var meget, meget store dage dér fra 1988 og 1989. Finland kom ind i 1987, indtil da havde de ikke vovet det, og så kom de en efter en, efterhånden som Østblokken brød op. Det var meget store dage, da de blev optaget i Europarådet. De var blevet anerkendt som en del af det demokratiske Europa, og derfor har Europarådet i utrolig grad været medvirkende til både den symbolske og moralske heling af det europæiske kontinent.

Der havde vi så overvejelsen, om man skulle optage dem, når de opfyldte *alle* de spilleregler, man skal, for at kunne kaldes fuldgældige demokratier og retssamfund, eller man skulle gøre det tidligere og så holde øje med dem hen ad vejen. Der valgte man fuldt bevidst at tage dem tidligt ind og så til gengæld lave denne her proces, hvor man holdt øje med dem og hjalp dem videre. Der har fru Hanne Severinsen jo været en af nøglespillerne i Europarådet med sit meget store arbejde i forbindelse med Ukraine, hvor hun har haft utrolig betydning for, at Ukraine alle vanskeligheder og modtræk i forhold til demokratiudviklingen til trods hele tiden trods alt er blevet holdt på en del af sporet.

Så det er rigtigt, at monitoreringen, som nu er blevet udvidet til at gælde alle lande og ikke kun de nye medlemslande, er vigtig. Derfor er det også vigtigt, at vi konstaterer, at vi alle sammen kan komme under anklage, og hvis vi begår noget forkert i forhold til monitoreringsarbejdet og i forhold til menneskerettighederne – for lange isolationsfængslinger og det ene og det andet – så skal man lytte til det.

Kl. 15.10

Det er også det, jeg er glad for, at f.eks. hr. Lars Kramer Mikkelsen har bemærket, det, at vi har lyttet til kritikken, for det skal vi også. Den skal vi ikke være fornærmede over. Den skal vi lytte til. Det er en vagthundefunktion, som er afgørende for, at Europarådet i fremtiden kan fastholde sin høje moralske status og dermed sin be-

tydning for os alle sammen i det nye Europa. Så jeg takker for de venlige bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg anerkender da, at ministeren gjorde det pænt, men jeg kan alligevel ikke helt lade være med at tage ordet. Ministeren hæftede sig ved, at Europarådet ikke havde rejst kritik af nedlæggelse af Nævnet for Etnisk Ligestilling, sammenlægninger, og hvad det er for noget rod, man har lavet i regeringen, og det er da rigtigt. Man kan så sige, at det måske i virkeligheden skyldes, at de knap nok har kunnet nå det, fordi finanslovsforslaget blev kastet på bordet på et eller andet tidspunkt, mens vi var i gang med den første session i Europarådet i år.

Jeg er da glad for, at det også er nået til ministerens bord, at der har været rejst en heftig kritik, ikke mindst i de europæiske lande og i europarådslandene. Der har jo været det i Danmark, det er jo entydigt. Der har været en enorm debat og utryghed om det.

Det, jeg bare er glad for at ministeren anerkender, for han har jo hørt kritikken, er, at det har skadet Danmarks ry og omdømme, og det håber jeg at ministeren er opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Blot en enkelt ting, som jeg nævnte i mit indlæg, som jeg vil høre ministerens kommentar til, og det er den trussel – uden at det skal forstås som et eller andet bevidst måske – som kan ligge mod Europarådet og mod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvis EU ikke kommer med en klar melding om, at EU er underlagt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Altså at vi med et menneskerettighedscharter og nogle instanser, som ligesom afgør tvister om menneskerettigheder inden for EU-området, risikerer at få en dobbeltpraksis i første omgang i Europa og så hen ad vejen måske også en trippelpraksis eller endnu mere, hvis der er andre, der siger: Nå, men så kan vi også have vores specielle fortolkninger.

Er det ikke utrolig vigtigt for netop at bevare og forsvare det unikke i Europarådet, som vi er enige om her, at vi holder fast i, at EU må give en klar melding om, at man er underlagt afgørelser ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol?